GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

tis culmen apprehendere conam̃. Pcedentũ exem
plis instruim̃. Quid enim samuele benignius. qui
de principatu regendi ꝓli deiectus successorem sibi
humilit̃ requirit. inuentumq; ungit in regem.
unctum mor tolerat pscutorem. A quo ne mori
atur trepidat. et tam̃ ne ei uaslat dns rogat. Ipse
q̃ppe cum mitteret. ait. dicit saul. a interficiet
me. Et ei pseme ipsam uertas dicit. Quo usq; tu
luges saulem. cum ego abieceram eũ. Quid g̃ illo
uiro dici benignius potest. qui a hunc ñ uult
diuinitus pcum. a quo formidat occidi. Cum
ad pietatis atq; humilitatis celsitudinem tendi
mus. Pcedentium exemplis leuam̃. Quid enim
dauid misediuis q̃d humiliuis dici potest. qui
a rege reꝓbo ꝓ victoriis etiumelias receptit.
qui de manu hostiu isrlitica gentem fortis
eripuit. et tam̃ ipse ne moriat quasi debilis
fugit. qui a se electum diuino iudicio et pse
cutorem suum reꝓbum agnoscit. a tam̃ eidẽ
pscutori suo crebre satisfactionis humilita
te se subiect. qui pscutoris lanceam tollit.
oram clamdis detruncat. atq; ad cacumen
montis ꝓperat. et uno eodem q; tempore quia
occidendi potestatem habuerit ostentat. a ne
occidat̃ rogat. Quia g̃ in cunctis quę ꝑiter
appetimus exemplis pcedentib; informam̃. bene
de his nubib; dic. Quę pretexunt cuncta desup.
Ore enim nubium extensa sup nos patrũ ui
ta tegim̃. ut ad fructũ fecundi germinis infun
dam̃. Et quasi intuentes celum priuis nubes
aspicimus. quia ante bonoꝝ facta admirando
cernim̃. a post illa quę fiunt celestia expiendo
penetramus. Si quia nequaqm̃ harũ nubiũ
id est antiquoꝝ patrum uita nobis uirtus q; pa
teceret. nisi eam nubes aliq; id est ieci apli lumi
ne suę pdicationis aperiret. ad has nubes quę
pdicando mundũ circuiuit sermo redeat. a
quid p illas dns in mundo egerit ostendat. Se

e v i t. Si uoluerit extendere nubes quasi
tentorium suum. a fulgorare lumine suo
desup. cardines q; maris operit. Extendit
nubes dns. dũ ministris suis uiam pdicati
onis aperiens eos in mundi latitudinem ex
tendit quaq; diffundit. Bene aũ dictum est.
quasi tentorium suum. Tentorium q̃ppe
in itinere poni solet. Et cum pdicatores sui
in mundũ mittunt̃ iter dõ faciunt. Unde
a scriptum est. Ecce mitto angln meũ an
te faciem tuam. qui ꝓparabit uiam tuam.
Et unde rursum ꝓ psalmistam dic. Iter
facite ei qui ascendit sup occasum. Et rur
sum. Ds cum egrederis coram ꝓlo tuo.
cum transgrederis ꝓ desertũ. terra mota est.
Ds enim qui ꝓ semet ipsum ñ localit̃ ubiq; est. ꝓ pre
dicatores suos in mundi partes localiter ambulat.
Unde etiam ꝓ ꝓpha dic. Et inambulabo in eis. Iter
q̃ppe ꝓ eos dns agit. dum humanis cordib; eoꝝ
se eloquio infundit. atq; in hoc itinere tentoriũ
di fiunt hęc eadem corda seoꝝ. quib; quasi in ua
quiescendo tegit̃. dum ꝓhęc ad mentes hominũ
uenens. agit quę disposuit. a ñ undet̃. Hinc est qd
simul omnis synagoga tentorium uocat̃. cum ces
sasse a pdicatione sacerdotes ꝓ hieremiam dns que
rit̃ dicens. Non est qui extendat ultra tentorium
meum. a erigat pelles meas. Hinc rursum de ex
terminatione eius dic. Dissipauit quasi ortum
tentoriũ suum. demoliti est tabernaclm̃ suum.
Quia enim in uimus ꝓli cultu tunc dns int̃ ho
mines latuit. eundem s ꝓlm̃ tentoriũ uocauit.
Unde a nunc recte nubes uite eius tentorium
dicuit̃. quia ad nos ds ꝓ grãm uenienis int̃ pdica
toꝝ suoꝝ mentes oriur. An paulus eius tentori
um non erat. cum ab hrlm̃ ꝓ circuitũ usq; ad il
liricũ ad corda mortalium uenens. in eius men
te dns quiescebat. Nubes q̃ppe erat hominibus.
tentorium dõ. quia quę pdicando infundebat